

[J. S. Foget.]

delssalgforening som D. L. K. med den mægtige Indtegnning, denne opnaaede, ganske givet have haft Eksport i samme Omfang, som den havde Kreaturer, men indtil i Dag har D. L. K. ikke faaet Tilladelse til at eksportere et eneste Kreatur, uden at den Klausul var vedhæftet, at de private Eksportgrupper skulde opkøbe dem.

Jeg har hørt Generalsekretær Høgsbro Holm undskylde dette Forhold med, at Eksportørerne var daarligt stillede paa Grund af den stærkt nedskaarne Eksport, og derfor maatte der tages særligt Hensyn til dem. Det var den af Landbruget lønnede Sekretær, der udtalte dette om de Eksportører, der har tjent mægtige Formuer paa at handle med Kreaturer, medens Landbruget i mange Tilfælde har maattet omtrent forære sine Kreaturer bort og derfor maatte have førstehaands Krav paa Hensyntagen. Man kan paa Basis af en saadan Udtalelse, sammenholdt med andre Fakta, ikke frigøre sig for den Opfattelse, at der bestaar et vist intimt Forstaaelsesforhold imellem netop Generalsekretæren og de store Eksportører.

Jeg vilde derfor have ønsket, at Forespørgselen foruden at omfatte Eksportørerne ogsaa omfattede Generalsekretæren, og her kan den højtærede Landbrugsminister ikke afvise det med at sige, at denne Funktionær ikke kommer Ministeren ved, thi Landbrugsraadet er jo et højpolitisk Udvalg, ja, en hele lille Rigsdag, hvor man har det saa hyggeligt, saa hyggeligt, fordi der er kun Venstre og Det radikale Parti repræsenteret, og man selv er saa nogenlunde Herre over, hvem man vil have ind — jeg tvivler ikke om, at der er visse ærede Medlemmer her i dette høje Ting, der vilde ønske den samme Tingenes Tilstand indført ogsaa her. Og da denne politiske Underrigsdag benyttes som Funktion for saavel Udenrigsministerium som Landbrugsministerium, maa Landbrugsministeren vel ogsaa have en vis Indflydelse her.

For mig er det imidlertid ikke nok, at disse private Storeksportører, disse hovedrige Folk undrages Stemmeret og ansættes som raadgivende Medlemmer, thi Indflydelsen kan omtrent være den samme, og vi hørte netop det ærede Medlem Hr. Brorsen sige, at der kun har fundet Afstemning Sted een Gang, hvor Eksportørerne overhovedet ikke stemte. Ved Valg til dette høje Ting, ja, til et hvilket som helst offentligt Raad, er det den almindelige Stemmeret, der bliver benyttet; men ved Besættelse af Eksportudvalget er det den

privilegerede Valgret i anden Potens, idet man her har givet Eksportørerne Stemmeret i Forhold til deres Pengepung, et i høj Grad „demokratisk“ Princip — idet Lundgaard og Heinrich Hansen har hver sin Stemme og dog kun repræsenterer disse begrænsede Interesser, medens Chr. Hansen har 1 Stemme for ca. 40—50 Eksportører i alt. Det vilde efter vor Overbevisning være rimeligt, at man lod Landbrugets egne Salgsorganisationer administrere i de Udvalg, der er nedsat vedrørende de paagældende Produkter, saaledes at man her lod D. L. K. og Eksportforeningerne have Hovedindflydelsen, og at man saa ved almindelig Valgret inden for alle Eksportører, store og smaa, lod disse udpege en Repræsentant til at tiltræde; enten dette eller ogsaa, at man ligefrem lønner en dertil egnet Eksportør som Raadgiver og lønner ham saaledes, at han ikke selv maa drive Handel og ikke har Grund til at lade sig paavirke fra anden Side af pekuniære Tilskud.

Vedrørende Generalsekretær Høgsbro Holm har jeg for haft Lejlighed til at møde ham i aaben Mark. Resultatet heraf blev, at han derefter holdt sine Møder for lukkede Døre. Jeg har derfor ikke nogen særlig Grund til at beskæftige mig med hans Person her, kun vil jeg tillade mig at rette en høflig Henstilling til dem, der har Indflydelse paa hans Ansættelse, om, at han forflyttes paa en eller anden Maade, thi hans Optræden har ikke været af en saadan Art, at man i det arbejdende Landbrug har en saadan Tillid til ham, som man bør have til den Mand, der sidder i en saa betroet Plads.

Jeg tror, man med Lethed vil kunne faa Ro om hele dette Spørgsmaal. Efterhaanden som Retssagen er skredet fremad og de forskellige højst uheldige Forhold er fremdraget, er det gaaet op for mig, at Ansvaret for de uheldige Forhold i Realiteten ligger hos ganske faa Personer. Jeg er blevet af den Opfattelse, at den højtærede Landbrugsminister ved at tiltræde de forskellige Transaktioner har handlet i god Tro til, at det var rigtigt at gøre netop saadan og saadan. Jeg ønsker derfor her at understrege, hvad jeg for nogen Tid siden sagde til det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen, at jeg tror, saavel det ærede Medlem som den højtærede Landbrugsminister har handlet efter de Raad, de har faaet, i Tiltro til, at de virkelig tjente det fælles Formaal, men jeg tror rigtignok ogsaa til Gengæld, at de Herrer her vil være store nok til at indrømme, at de gennem Retssagen har faaet Øjnene op for adskillige Misgreb.